

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 8C/175/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1407221993
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Rihák
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2015:1407221993.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Karolom Rihákom v právnej veci žalobcu: E. P., nar. XX.XX.XXXX, U. XXX/XXX, Viničné, št. občan SR, zastúpený: JUDr. Peter Hrčka, Bradáčova 7, 851 02 Bratislava, proti žalovaným: 1./I. E., nar. XX.XX.XXXX, H.Š. XX, 920 01 Pezinok, št. občan SR, zastúpená: C. U., R. XX, T., 2./D. M., nar. XX.XX.XXXX, B. XX, 841 02 Bratislava, št. občan SR, 3./ Mgr. Ing. I. M., nar. XX.XX.XXXX, D. XXX/XX, XXX XX J., št. občan SR, obaja zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Daniel Juhás s.r.o., Seberínho 1, 821 03 Bratislava, IČO: 36 869 970, o zrušenie darovacej zmluvy takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovaným v 2. a 3. rade náhradu trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia, vo výške 437,52 eura, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovanej v 1. rade sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Právna predchodkyňa žalobcu, I. P., sa žalobou doručenu súdu dňa 10.09.2007 domáhala, aby súd zrušil darovaciu zmluvu zo dňa 17.10.2005, ktorou darovala dvojizbový byt na B. ul. č. XX v Bratislave - Dúbravke svojej praneteri I. E. (žalovanej 1.) a ktorej súčasťou bolo zriadenie vecného bremena doživotného bývania a užívania nehnuteľnosti v prospech I. P..

Svoj návrh odôvodnila tým, že byt darovala žalovanej 1. nakoľko sa o ňu od jej 7 rokov starala, matka jej zomrela a otec ju odmietol vychovávať. Žalovaná 1. zdedila po matke 3-izbový byt na H. ul. č. XX v Bratislave, kde s ňou I. P. žila. Napriek tomu, že na B. ul. mala právna predchodkyňa žalobcu doživotné užívacie právo, žalovaná 1. sa jej vyhrážala, že byt je jej a ona tam nemá čo robiť. Žalovaná 1. jej neposkytovala ani základnú starostlivosť, nevarila, neprala a zamedzila jej prístup k telefónu.

Z úmrtného listu vydaného Mestskou časťou Bratislava - Nové mesto dňa 05.02.2009 súd zistil, že právna predchodkyňa žalobcu I. P. zomrela dňa 03.02.2009.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 23.02.2009 sa žalovaná 1. vyjadrila k žalobe a uviedla, že nie je pravdou, že by právnej predchodkyňi žalobcu neposkytovala starostlivosť a pomoc. Pravidelne sa o ňu starala, zabezpečovala jej stravu, výber liekov z lekárne, dohliadala na ich správne užívanie, pichala jej inzulin, prala jej osobné veci, doprevádzala ju na vyšetreniach a zabezpečovala úkony, ktoré nemohla vykonávať vzhľadom na jej zdravotný stav. Vzťahy s ňou boli na štandardnej úrovni. Právna predchodkyňa žalobcu mala nezhody so svojim synom - žalobcom, nie však z dôvodu nezhôd vo výchove žalovanej 1., ale preto, že ju syn fyzicky napadol. Žalobca sa o svoju matku nezaujímal, nenavštevoval

ju, neposkytoval jej žiadnu pomoc a celú starostlivosť zabezpečovala len žalovaná 1.. Až od konca roka 2007 sa vzťahy právnej predchodkyne žalobcu a žalobcu zlepšili, začala sa s ním znovu stretávať, avšak ani vtedy jej neposkytoval žiadnu starostlivosť. Žalovaná 1. navrhla, aby súd zamietol návrh v plnom rozsahu ako nedôvodný.

Podaním doručeným súdu dňa 04.05.2009 sa žalobca vyjadril k žalobe a vyjadreniu žalovanej 1. a uviedol, že napriek tomu, že právna predchodkyňa žalobcu ako darca za svojho života urobila voči žalovanej 1. svojim nesporným prejavom vôle kroky smerujúce k vráteniu daru, obdarovaná nehnuteľnosť previedla, a to kúpnu zmluvou zo dňa 19.10.2007 v prospech J. H.. Zároveň navrhol vstup ďalšieho účastníka konania, a to E. U., ktorý následne predmetné nehnuteľnosti nadobudol kúpnu zmluvou V-2549/09 zo dňa 19.02.2009.

Uznesením č.k. 8C/175/2007-66 zo dňa 15.02.2010 právoplatným dňa 16.03.2010 súd pripustil vstup E. U. do konania na strane žalovaného.

Uznesením č.k. 8C/175/2007-98 zo dňa 12.08.2010 právoplatným dňa 02.09.2010 súd pripustil zmenu petitu žaloby, a to tak, že žalovaný je povinný vydať žalobcovi nehnuteľnosti v k.ú. Dúbravka, obec Bratislava - MČ Dúbravka, okres Bratislava IV, zapísané na LV č. XXXX, a to byt č. X na 3. NP vo vchode č. XX bytového domu na B. ul. v Bratislave pod súp. č. XXXX, ktorý je postavený na pozemku parc.č. XXXX, parc.č. XXXX, parc.č. XXXX, parc.č. XXXX spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 4834/247920-in, prípadne zaplatiť mu peňažnú náhradu zodpovedajúcej výške dohodnutej kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanou 1. ako predávajúcou a J. H. ako kupujúcou zo dňa 19.10.2007.

Uznesením č.k. 8C/175/2007-163 zo dňa 07.11.2012 právoplatným dňa 28.12.2012 súd pripustil vstup D. M. a Mgr. I. M. do konania ako žalovaných 2. a 3. namiesto pôvodného žalovaného 2. E. U., nakoľko sa stali novými vlastníkami predmetnej nehnuteľnosti a zároveň súd pripustil zmenu petitu žaloby, a to tak, že žalovaní 1., 2., a 3. sú povinní vydať žalobcovi nehnuteľnosti v k.ú. Dúbravka, obec Bratislava - MČ Dúbravka, okres Bratislava IV, zapísané na LV č. XXXX, a to byt č. X na 3. NP vo vchode č. XX bytového domu na B. ul. v Bratislave pod súp. č. XXXX, ktorý je postavený na pozemku parc.č. XXXX, parc.č. XXXX, parc.č. XXXX, parc.č. XXXX spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 4834/247920-in, alebo žalovaná 1. je povinná zaplatiť žalobcovi peňažnú náhradu zodpovedajúcej výške dohodnutej kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanou 1. ako predávajúcou a J. H. ako kupujúcou zo dňa 19.10.2007.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 27.11.2012 sa žalovaní 2. a 3. vyjadrili k žalobe a uviedli, že do sporu boli zatahnutí bezdôvodne. Byt nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 30.04.2009 od predávajúceho Ing. E. U., ktorého výlučné vlastníctvo k bytu bolo preukázané na základe výpisu z LV č. XXXX. Na byt neboli viazané žiadne dlhy, záložné práva alebo iné ťarchy tretích osôb. V záujme právnej ochrany vlastníkov nehnuteľnosti, ktorú právoplatne získali na základe zmluvy o prevode vlastníctva bytu požiadali, aby boli z daného sporu ako žalovaní 2. a 3. vylúčení.

Z písomného vyjadrenia žalovaných 2. a 3. zo dňa 21.05.2015 súd zistil, že zo strany darcu - pôvodného žalobcu nebol uskutočnený právne kvalifikovaný jednostranný úkon na vrátenie daru a preto je žaloba v celosti nedôvodná. Ak by súd dospel k záveru, že boli naplnené všetky zákonné podmienky pre vrátenie daru podľa § 630 OZ, potom vzniká nárok žalobcu výlučne voči žalovanej 1., pretože žalobca nemá k žalovaným 2. a 3. žiaden právny vzťah. Vrátenie daru resp. vydanie veci sa po uplatnení na vrátenie daru riadnou výzvou možno domáhať len od obdarovaného - žalovanej 1., ktorá by sa v takom prípade bezdôvodne obohatila a bola by povinná vydať darcovi resp. jeho právnomu nástupcovi peňažnú náhradu, pretože vrátenie darovanej veci v tomto prípade už nie je možné. Takýto nárok žalobcu voči žalovanej 1., by mu prislúchal výlučne za predpokladu, že by súd posúdil samotnú žalobu ako výzvu na vrátenie veci spĺňajúcu všetky zákonné podmienky dané § 630 OZ ako aj prísl. ustanovení OZ pojednávajúcich o platnosti právneho úkonu. Žalovaní 2. a 3. vzhľadom na uvedené navrhli žalobu voči nim ako nedôvodnú a neopodstatnenú zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaných 1., 2. a 3., prednesmi právnych zástupcov účastníkov, výsluchom svedkov E. P., E. P. a Š. P., oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, a zistil nasledovný skutkový stav:

Súd zo žaloby a z prednesu zástupcu žalobcu zistil, že žalobca si nárok uplatňuje ako jediný dedič po pôvodnej žalobkyni, ktorá podala žalobu na príslušný súd vo veci zrušenia darovacej zmluvy. Po smrti matky - pôvodnej žalobkyne žalovaná 1. predmetný byt predala a previedla, a následne keď žalobca vstúpil do konania ako dedič, bol byt znovu predaný. Konanie žalovanej 1. je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, pretože mala vedomosť od pôvodnej žalobkyne, že bol podaný návrh. Následné predaje žalobca považuje za pochybné, nakoľko je nepravdepodobné, že by niekto kupoval byt a v krátkom čase ho zas predával. Z toho dôvodu považuje žalobu za opodstatnenú.

Z prednesu právnej zástupkyne žalovanej 1. súd zistil, že zo strany pôvodnej žalobkyne nedošlo k jednoznačnému prejavu vôle vrátenia daru. K tomuto názoru vedie nie len označenie úkonu - žiadosť o zrušenie darovacej zmluvy ale aj obsah tohto úkonu v ktorom sa uvádza, že žalobkyňa sa mala dostaviť k osobe s právnickým vzdelaním, ktorá jej poskytla právnu radu, že má skúsiť aby žalovaná 1. dobrovoľne tento byt vrátila. Pri výklade pojmu zrušenie darovacej zmluvy možno dospieť k záveru, že toto zrušenie sa má týkať právneho titulu, ktorým sa darovací vzťah založil, čo je celkom zjavne niečo iné ako vrátenie daru, ktoré predstavuje osobitný titul o vzniku vlastníckeho práva s účinkami ex nunc. Čiže z tohto podania možno vyvodiť, že pôvodná žalobkyňa sa domáhala zrušenia darovacej zmluvy a to tak, že o tomto zrušení darovacej zmluvy rozhodne súd súdnym rozhodnutím, pričom právny poriadok možnosť takéhoto spôsobu zrušenia darovacej zmluvy, resp. záväzkovo-právneho vzťahu nepozná ani súdu vlastne nedáva takú právomoc, že by mohol o tom rozhodovať. K otázke prípadnej dispozície s návrhom zo strany súčasného žalobcu uviedla, že táto bola pripúšťaná len na základe procesno-právnych predpisov, pričom otázka hmotného práva nebola preskúmaná s tým, že z hľadiska hmotného práva súčasný žalobca, ktorý o sebe tvrdí, že je v postavení dediča darcu, nevstupuje jeho smrťou do úplného právneho postavenia darcu, ale môže len pokračovať v úkonoch, ktoré vykonal darca počas svojho života. Zo súčasného znenia petitu návrhu a návrhu tak ako je evidovaný v spise nemožno ustáliť, že by sa jednalo o totožné úkony, resp. návrhy. Žalovanej 1. nie je zrejmé v čom žalobca nachádza dôvod prečo by mal súd vyhovieť žalobnému petitu na vydanie nehnuteľnosti, resp. zaplatenie peňažnej sumy, nakoľko sa zamieňa čo považuje za dôvod súčasný žalobca a čo považovala za dôvod pôvodná žalobkyňa. Prípadný dôvod ten mohla uvádzať len pôvodná žalobkyňa.

Z prednesu právneho zástupcu žalovaných 2. a 3. súd zistil, že považujú žalobu v celom rozsahu za nedôvodnú, najmä z dôvodu že v tomto prípade tu absentuje základná podstatná náležitosť pre uplatnenie práva na vrátenie daru, a to uskutočnenie právne kvalifikovanej výzvy na vrátenie daru. Pokiaľ by sa za takúto výzvu považovala až žaloba, žalovaní 2. a 3. majú za to, že predmetná žaloba vo svojom pôvodnom znení bola doručená žalovanej 1. až po právoplatnom prevode vlastníckeho práva na inú osobu. Preto ak by tu boli aj naplnené podmienky pre vrátenie daru, jeho fyzické vrátenie in natura nie je možné, nakoľko sa už byt nenachádza vo vlastníctve žalovanej 1., ale vo vlastníctve žalovaných 2. a 3., ktorí svoje vlastnícke právo nadobudli právoplatne a dobromyseľne a boli presvedčení o tom, že v čase kúpy bytu nemali žiadnu vedomosť o prebiehajúcom súdnom spore, o tom ich usvedčovalo vyhlásenie predávajúceho v kúpnej zmluve, že predmet kúpy je bez ťarch, na príslušnom LV nebola zapísaná žiadna poznámka o tom, že by si k bytu uplatňovali práva iné osoby, resp. že by na byte viazla nejaká ťarcha. Skutočnosť, že na byte neviazne žiadna ťarcha ich presvedčilo aj samotné poskytnutie hypotekárneho úveru bankou, ktorá si zabezpečila tento úver kupovanou nehnuteľnosťou. Pokiaľ by banka zistila, že byt je predmetom súdneho sporu, úver by kupujúcim neposkytla. Rovnako tiež kupujúci by takúto zmluvu na byt s takouto ťarchou neuzavreli. Pokiaľ by sa pred súdom aj preukázalo, že žalobcovi vzniklo právo na vrátenie daru, žalobcovi by vznikol nárok výlučne voči žalovanej 1., a to titulom bezdôvodného obohatenia. Akýkoľvek nárok voči žalovaným 2. a 3. je vylúčený, pretože by nemal žiadne právne opodstatnenie.

Z výpovede žalovanej 1. súd zistil, že pani I. P. ako pôvodná žalobkyňa jej previedla byt prostredníctvom darovacej zmluvy, pretože ako jediná javila záujem o jej starostlivosť a snaha žalobcu je z jej pohľadu neopodstatnená, pretože nikdy nejavil žiadne známky toho, že by sa o svoju matku zaujímal. Žalovaná 1. poukázala na incident so žalobcom, kedy bola fyzicky napadnutá a od tohto incidentu sa styk žalobcu s jeho matkou prerušil na dlhé obdobie. Počas tohto obdobia žalobca nekontaktoval svoju matku a ani

sa nijako nepodieľal na jej starostlivosti. Z toho dôvodu sa pani I. P. rozhodla darovať byt žalovanej 1. a žalobca sa s tým nevie zmieriť. Podľa žalovanej 1. neboli jej konaním nijak porušené dobré mravy.

Z výpovede svedka E. P. súd zistil, že pôvodná žalobkyňa bola svedkova babka. V predmetnom byte mali babku dochovať a následne mal byť ostať jemu, stále tam má aj uvedené trvalé bydlisko. Podľa svedka keď sa chcela babka s nimi kontaktovať musela volať od susedov alebo od lekára a nebolo o ňu postarané tak ako malo byť.

Z výpovede svedkyne E. P. súd zistil, že so žalovanou 1. sa spoznali na strednej škole. Žalovaná 1. so svojou babkou žila v spoločnej domácnosti na H. ulici. Svedkyňa bývala kúsok, takže sa stretávali a navštevovali často. Svedkyňa videla ako sa žalovaná 1. starala o babku aj keď bola chorá, žalobcu tam nikdy nevidela. Žalovaná 1. bola na všetko sama. Neskôr sa dala dokopy s bratom svedkyne, žili v spoločnej domácnosti na H. a on jej pomáhal. Babka mala silnú cukrovku, potrebovala si pichať inzulín, ktorý jej pichala žalovaná 1. Svedkyňa k nim chodievala a videla ako žijú, nikdy tam okrem žalovanej 1. nevidela nikoho z jej rodiny. K vzťahom v domácnosti svedkyňa uviedla, že medzi pôvodnou žalobkyňou a žalovanou 1. to bolo normálne nažívanie, vzťah medzi pani P. a žalovanou 1. bol podľa jej názoru bližší ako bežný vzťah babky s vnučkou. Pani P. mohla byť šťastná, že mala takú starostlivosť, akú mala a pri návštevách svedkyne sa pani P. na nič nestážovala. Ak by sa niekoho bála, nejak by to riešila a nebývala by tam. Pani P. na svedkyňu pôsobila normálne, ako slobodný človek s vlastnou vôľou, nepostrehla žiadne zákazy, ani nič podobné. Svedkyňa tiež uviedla, že žalovaná 1. sa starala sa o tempo domácnosti, chodila na nákupy, častokrát nešla von, lebo musela pichnúť inzulín a podobne.

Z výpovede svedka Š. P. súd zistil, že v minulosti bol priateľom žalovanej 1. Neskôr sa k nej nastáhoval, žila so svojou babkou, teda pani P.. Žalovaná 1. sa starala o svoju babku, ktorá bola stará, chorá, chodila s ňou k doktorovi, vozila ju na vyšetrenia, na nákupy. Žalobcu tam niekoľko rokov nevidel, dosť často na neho babka nadávala, že sa ani neukáže a neozve. Od žalovanej 1. počul, že to je človek, čo sa o ňu staral keď bola maloletá s tým, že mal aj násilnické sklony. Babka bola stará, chorá, žalovaná 1. mala auto, vozila ju k doktorovi, zhodou okolností, aj svedkova babka chodila k tomu istému doktorovi, pichala jej inzulín, dávala lieky. Takisto jej nakupovala jedlo. Podľa svedka babka darovala byt žalovanej 1. s tým, že sa o ňu stará a že vlastný syn sa jej celú dobu nezval. Až po nejakom čase, keď to zistil, tak sa začal babke ozývať. Chcel sa ukázať v lepšom svetle. Svedok ďalej uviedol, že k pani P. mal dobrý vzťah, z toho, že sa k nim prístáhoval sa tešila. Spolužitie začala namietat neskôr ako sa ozval žalobca, potom sa spolu už nerozprávali. Svedok si všimol, že sa niečo deje. Následne nastali problémy, žalobca sa jej začal vyhrážať, aj cez telefón. Po vyhrážkach sa babka zmenila, začala zatajovať nejaké veci. Jej syn sa k nej občas správal ako hulvát, nebol to klasický vzťah medzi matkou a synom.

Súd z výpovede svedka tiež zistil, že pani P. nevedela obsluhovať počítač a sama nebola schopná pripraviť nejaké podanie na úrad, či súd. K telefonátom svedok uviedol, že na byte bola pevná linka, aparát bol na chodbe v predsieni. Občas jej volali z Čiech, telefón si zdvihla buď sama, alebo jej ho odovzdali. Vnuci pani P. nevolali.

Svedok tiež uviedol, že bol prítomný, keď sa riešila otázka vecí, ktoré si mal žalobca odniesť z bytu. Žalobca prejavil záujem o také veci, ktoré mali nejakú hodnotu, ktoré mohol speňažiť. Neprejavil záujem o fotografie či spomienkové predmety. Pohreb podľa svedka zariadila a zaplatila žalovaná 1.

Svedok tiež uviedol, že pani P. sa nestážovala na starostlivosť do toho času, keď sa začal ukazovať žalobca. Domáce práce robila žalovaná 1. a svedok.

Súd posudzoval takto zistený skutkový stav podľa nasledovných ustanovení zákona:

Podľa § 628 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka /OZ/, darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma. Darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

Podľa § 630 OZ, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka rieši osobitný spôsob zániku vzťahu z darovacej zmluvy keď jednostranným právnym úkonom darcu sa domáha vrátenia daru. Darcovi vzniká právo domáhať sa vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Ak darca uplatní toto právo, právny vzťah z darovania zanikne okamihom, keď dôjde prejav jeho vôle obdarovanému. Týmto okamihom (ex nunc) sa obnoví pôvodný stav a obdarovanému vznikne povinnosť vydať predmet daru darcovi. Prejav vôle, ktorým darca požaduje vrátiť predmet daru za splnenia podmienok § 630, možno urobiť v akejkolvek forme. To platí aj v prípade, že predmetom daru je nehnuteľnosť. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu je veľký nevďak zo strany obdarovaného, prejavujúci sa v takom jeho správaní, ktoré možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Ide o porušenie značnej intenzity alebo o porušovanie sústavné, ktoré však v dôsledku svojho trvania, priebehu a pôsobenia na darcu alebo členov jeho rodiny nadobudne povahu hrubého porušenia dobrých mravov. Takýmto kvalifikovaným porušením dobrých mravov je napr. fyzické násilie, hrubé urážky, neposkytnutie potrebnej pomoci.

Súčasne platí, že právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov zo strany obdarovaného. Za hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným nemožno považovať napr. predaj darovanej veci cudzej osobe, alebo nenavštevovanie darcu pri príležitosti sviatkov a jeho životných jubileí. (R 31/1999). Predpokladom aplikácie tohto ustanovenia je kvalifikované porušenie morálnych pravidiel konkrétnym správaním obdarovaného, ktorého stupeň závažnosti je hodnotený podľa objektívnych kritérií.

Súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že právna predchodkyňa žalobcu pani P. darovala žalovanej 1. darovacou zmluvou spísanou vo forme notárskej zápisnice dňa 17.10.2005 byt č. X na 3. nadzemnom podlaží, vo vchode č. XX bytového domu na B. ul. v Bratislave, súpisné č. domu XXXX. Súčasťou tejto zmluvy bola aj dohoda o zriadení vecného bremena spočívajúca v doživotnom a bezodplatnom užívaní predmetnej nehnuteľnosti v prospech darujúcej, čo medzi účastníkmi konania nebolo sporné.

Z vykonaných dôkazov tiež vyplýva, že žalobca svoj uplatňovaný nárok nepreukázal. V rámci dokazovania, nevyplynuli žiadne skutočnosti, ktoré by ustálili záver že by došlo k previneniu žalovanej 1. voči dobrým mravom voči daryni - pôvodnej žalobkyni pani P., ktorá žalovanej 1. darovala predmetný byt. Naopak dokazovaním sa preukázalo, že starostlivosť žalovanej 1. o daryňu bola primeraná a ich vzťah bol normálny. Z listinných dôkazov a svedeckých výpovedí nijakým spôsobom nevyplynul záver, že by súd mal zrušiť darovaciu zmluvu a žalovaní by mali vydať žalobcovi nehnuteľnosť alebo žalovaná 1. mu bola povinná zaplatiť peňažnú náhradu zodpovedajúcu výške dohodnutej a uhradenej kúpnej ceny.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovaným 2. a 3., ktorí mali vo veci plný úspech, súd priznal náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovanej 1. súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tieto neboli v čase vyhlásenie rozsudku za dovolacie konanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 02.07.2010 č.k. 14Co/216/2010-95 uplatnené. Vyčíslenie týchto trov bolo súdu doručené až 18.12.2015, teda dva dni po pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Súd nepriznal žalovanej 1. náhradu trov konania za dovolacie konanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29.11.2013 č.k. 9Co/38/2013-229 nakoľko v tomto dovolacom konaní bola žalovaná 1. neúspešná, dovolanie bolo odmietnuté.

Súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 2. a 3. sumu 437,52 eura ako náhradu trov konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia, pozostávajúce z:

I. 5 úkonov právnej služby po 64,53 eura za:

- a) prevzatie a prípravu zastupovania,
- b) písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 20.05.2015 k žalobe,
- c) účasť na pojednávaní s prejednaním veci zo dňa 16.10.2015,
- d) účasť na pojednávaní s prejednaním veci zo dňa 20.11.2015,
- e) účasť na pojednávaní s prejednaním veci zo dňa 16.12.2015,

II. 5x režijný paušál vo výške 8,39 eura

III. DPH vo výške 20%

(odmena vyčíslená v zmysle § 9, § 11 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), d), §16 ods. 3, § 18 ods. 3, vyhlášky č. 655/2004 Z.z.).

Súd nepriznal zástupcovi žalovaných 2.a 3. uplatnenú odmenu vo výške 565,97 eura za jeden úkon právnej služby, nakoľko sa nestotožnil s tvrdením potreby určenia základu tarifnej odmeny podľa § 10 ods. 1 vyhlášky. K aplikácii ust. § 11 ods. 1 vyhlášky pri určení základu tarifnej odmeny právneho zástupcu odporcu súd pristúpil z dôvodu, že predmet konania tak, ako je vymedzený v petitornej časti žalobného návrhu, predstavuje vo svojej podstate určenie, či tu právo je, alebo nie je a navyše v danom prípade v zmysle § 11 ods. 1 písm. c) klientom právneho zástupcu sú fyzické osoby a predmet konania sa týka nehnuteľnosti, ktorá je určená na bývanie alebo slúži na bývanie a nejde o vyporiadanie BSM alebo zrušenie podielového vlastníctva. Takto vymedzený predmet konania predstavuje v zmysle ustálenej súdnej praxe skutočnosť objektívne neoceniteľnú peniazmi, vo svojich dôsledkoch spôsobujúcu o.i. to, že pre určenie základu tarifnej odmeny nemožno v takomto prípade aplikovať ust. § 10 cit. vyhlášky.

Súd nepriznal zástupcovi žalovaných 2. a 3. odmenu uplatnenú za úkon právnej služby označený ako nahliadnutie do spisu dňa 30.04.2015, nakoľko nejde o úkon v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV na Krajský súd v Bratislave.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno navrhnúť výkon rozhodnutia.